

ДАН 13 (15. мај 2021. године) ПРЕЖИВАЉСКОЕ – НП СМОЛЕНСКО ПОЕЗЕРЈЕ

До краја нашег боравка у Русији остајемо још један дан у Смоленској области (око 500.000 km² и непуних милион људи). Време проводимо у природи упознајући се са најлепшим пејзажима Смоленског појезерја. Језера су својеврсни заштитни знак ове области на ниском развођу Западне Двине, Дњепра и Волге. Доручкујемо у хотелу „Родник” и крећемо у обилазак знаменитости НП „Смоленско појезерје”. Том приликом нам се придружује наш дугогодишњи пријатељ Сергеј Катиков из РГД са ћерком, а и наш водич Алек је поново ту. На путу нам Алек прича о коњу Прежеваљског - које ускоро видимо и користимо прилику да их хранимо шаргарепом. Коњ Прежеваљски је подврста са црном кратком гривом и уском црном линијом на леђима. Пореклом је из Азије, висине од 130 до 200 cm, док им је максимална тежина 300 kg. Живи у крдима, које предводи мужјак, од 10-12 јединки. У свакој групи постоји тзв. „коњ ратник”, односно ждребац са улогом да заштити крдо од претњи и напада по цену сопственог страдања. Обзиром да спада у групу дивљих коња, може да живи у различитим климатским условима. Сматра се да је 1968. године последњи пут ова врста била виђена у дивљини. Данас је готово истребљена, а главни разлог за то је човек (лов), природних предатора је релативно мало. На Смоленској територији, у контролисаним условима, за потребе туристичке презентације живе свега три јединке ове врсте - два коња и једна кобила. Сазнајемо да су се на територији Чернобиља намножили до 3000 јединки. Тренутно се ради на покушају њиховог обимнијег враћања у природу. Следећи циљ нам је обилазак природног језера „Сапшо” које је уједно највеће на територији Националног парка. Наше путовање настављамо еколошком стазом „Ка изворима” дугом 5 km. Водич Алек је веома расположен да одговори на сва наша питања. Током шетње имамо прилику да посетимо природно станиште даброва, али нисмо имали среће и да их уживо видимо. На путу према највишој тачки Парка, са које се види готово читаво језеро, сазнајемо о флори и фауни ове области. Национални парк је изузетно богат флором и зато највећи његов део изгледа као прашума. Шумом је покривено 80% територије парка. Она се овде не сече јер нема начина да се транспортује. На територији Националног парка живи 68 врста сисара и 239 врсте птица. Најзаступљеније врсте животања су: лисица, вулк, мрки медвед (више од 50 јединки). У језеру „Сапшо” живи велики број врста риба, а неке од њих су: штука и смуђ. Путовање смо наставили еколошком стазом „У царству мрког медведа”. Оснивач овог парка био је Николај Даниловић Кругов. Доминантна врста флоре је јела, а затим бели бор и бреза. Јелу карактерише склоност да расте на влажном земљишту и има плитак коренов систем. Зато је шума пуна ветром и снегом оборених стабала. Максимална висина јеле у овом подручју износи 40 m, док максимална старост варира између 250 и 300 година. Најстарија јела на територији НП имала је више од 1500 година. У Националном парку смо провели више од 5 h након чега смо отишли у хотел „Родник”. Након ручка упутили смо се ка музеју „Партизанске храбрости” где смо уз живу причу водича погледали сталну поставку. Посета музеју је трајала 1 h након чега смо се вратили у хотел „Родик” где смо вечерали и преспавали.

